

Steen: Over Endringsforslaget under Nr. 13 a har jeg i Udvalget afholdt mig fra at stemme, fordi jeg, efter den Kundskab, jeg havde til Sagen, ikke fandt, der i dette Tilfælde var tilstrækkelig Anledning til at foranledige nogen Concurrence afholdt, men jeg har forbeholdt mig min Stilling til dette Forslag efter at have hørt den høitærede Ministers Udtalelser derom. Da disse nu gaae paa bestemt imod at holde nogen Concurrence, og da det væsentligt var paa videnskabelige Grunde, at han støttede sig, vil jeg i Genhold til mit tagne Forbehold stemme imod dette Forslag. Jeg skal tillade mig endnu at sige et Par Ord til, hvad der med saa stor Styrke og Varme er gjort gjældende af den høitærede Minister, og jeg skal da for det Første bemærke, at man ikke blot neppe tør vente nogen Concurrent fra Norge, men det er tillige mindre sandsynligt, at man kan finde Nogen i Svevrig, i alt Fald ikke Nogen, der paa kort Tid vil kunne melde sig til Deeltagelse i Concurrencen. Man vil allsaa kun udsætte Postens Besættelse, foranledige Standsning af Forretningerne, og muligt stille den Mand, der er Tale om at benytte, saaledes, at han, naar nogen Tid er forløben, ikke føler nogen Tilbøielighed til at modtage Posten; han er da bleven saameget ældre. Jeg skal ogsaa erindre om, at det er noget haardt, at man, naar en Mand har offret den bedste Tid af sit Liv paa et Studium, for hvilket der i et saa lille Land kun gives saa Embeder, siger til ham, naar Dieblivet kommer, da man har Brug for ham: Nei, nu ville vi søge Posten besat paa anden Maade. Endelig skal jeg endnu udhøve, at der ikke med Hensyn til det Finantsielle vil lides noget væsentligt Tab; thi bliver der betalt noget mere for en Professor ved Universitetet, bliver der atter betalt noget mindre for en Overlærer ved de lærde Skoler, saaledes at dette kan gaae lige op. Det, hvorpaa man vil komme til at bygge sin Dom ved en Concurrence om denne Post, er netop de samme Mænds Mening, til hvilken Ministeren nu maa støtte sig, naar han foreslaaer at besætte Posten strax, og det forekommer mig, at dette er Grunde nok til ikke at fastholde dette Forslag fra Udvalgets Side. Jeg skal i Genhold til mit tagne Forbehold stemme imod det.

Barberg: Jeg har forlangt Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Forslaget om Besættelsen af Lærerposten i Chemi. Udvalget har udtalt, at det neppe var hensigtsmæssigt at have to Professorer i Chemi. Det troer jeg ikke er rigtigt. Chemi er et overordentligt vigtigt Fag. Det er paa en Maade Grundlaget for den hele nuværende Naturvidenskab, og Chemien har dernæst i vort Aarhundrede udviklet sig i en overordentlig Grad, ja udvikler sig daglig, saa at den tager andre Kræfter i Beslag end tidligere. Jeg troer derfor, at det i og for sig maatte ansees for hensigtsmæssigt, at der habdes to Professorer i Chemi, men jeg indrømmer, at Udvalget visnok har Ret i, at dette ikke bør afgjøres under Finantsloven, men at det nærmest hører hjemme under en anden Sag, og jeg skal derfor ikke videre insistere derpaa.

Hermed staaer i Forbindelse et personligt Spørgsmaal. Det er ikke ganske sjældent, at man under Finantsloven har at stemme paa bedste Maade over enkelte Personer. — Det er ikke altid en behagelig Pligt, der derved paalægges Medlemmerne af Repræsentationen, men i dette Tilfælde er denne Pligt ubelukkende behagelig, thi den Mand, her er Tale om, er en Mand af udmærkede Fortjenester. Naar jeg siger, at Professor Thomsen har paa mange Maader udvidet sin Videnskab, siger jeg altfor Lidet, thi det gjælder om mange andre nulevende duelige Chemikere, men efter min Overbeviisning, der deles af Sagkyndige, er Professor Thomsen ubetinget den første af de nulevende Chemikere. Han har ikke blot udvidet sin Videnskab, men saa at sige formelig omstabt den; han har stabt et nyt Grundlag, hvorfra der allerede er gjort rige Erhvervelser for Videnskaben og i Fremtiden vil gjøres endnu flere. Professor Thomsen har tillige en anden Fortjeneste, hvorfor vi særlig her maa være ham taknemmelig. Han har nemlig et aadent Die for at gjøre Videnskaben populair, at gjøre den tilgængelig for den store Almeenhed. Naar denne Mand ikke allerede er bleven verdensberømt, — han vil ganske vist blive det — hidrører dette ubelukkende fra, at han tilhører et lille Folk, og at han ikke har forstaaet den just ikke behagelige Kunst at gjøre sig gjældende i